

Isten megtestesülésének titka

Isten emberré lett, amit elmagyarázni nehéz, csak a hitben tudjuk elfogadni ezt a nagy titkot, amit a próféták már sokszor megjövendöltek. Newman¹ bíboros több művében ír erről az alapvető hitigazságról, amit most karácsonykor ünnepel a kereszténység.

„Az örök Ige, az Atya egyszülött Fia lemondott dicsőségéről és lejött a földre, hogy felemeljen minket a mennybe”. Jézus Krisztus, az élő Isten Fia eljött, hogy megmutassa számunkra az utat az atyai Ház felé. Ez az út a mindennapok küzdelmében mindig egy szűk út, de konkrét út számunkra. Mivel Jézus emberként mindent átélt, mindenben együtt tud velünk érezni. Ahhoz, hogy tudjon segíteni, kéri tőlünk a hitünket, reményünket és szeretetünket. A keresztségben kapott kegyelem tesz minket erre képessé, amikor új életre születtünk az Anyaszentegyház ölné.

„Az ember Teremtője, az Isten Bölcsessége nem erőben jött le közénk, hanem erőtlenségben. Nem azért jött, hogy követelést érvényesítsen, hanem, hogy adósságot fizessen. Gazdagság helyett szegénységben jött, megbecsülés helyett gyalázatban, boldogság helyett szenvedésre...” A betlehemi istálló már jövendöli földi életének jellegét, a szegénységet és az elutasítást. Ez a gyermek jel lesz, amelynek ellene mondanak és Mária anyjának lelkét tör járja majd át.

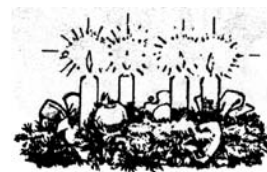
„Mária nem egy véletlen helyet foglal el az isteni üdvösségi tervben. Isten nem csak eljött hozzá és elindult tőle. Nem csak úgy jött hozzá, ahogy hozzánk jön szentáldozáskor. Az örök Fiú nem egy mennyei testet öltött, hanem felvette isteni személyébe vérét és testi életét. Belőle jött elő Isten igéje testileg. Ő az isteni igazság egyedülálló hirdetője.” Isten előkészítette ezt a csodálatos születést azzal, hogy Isten anyját már a fogantatásában megőrizte az eredeti büntől. A második Éva engedelmességével szolgálta az isteni tervet. Az Úr szolgálóleányaként világra szülte az isteni szolgát. Az isteni Fiú azért jött, hogy megtegye az Atya örök végzését, hogy életünk legyen. Egész keresztény létünk Őbenne van elrejtve, isteni Szíve alakítja a mi szívünket is.

A szentségekkel valósul meg egész konkrétan ez a kegyelmi közösségünk Jézussal. A szentgyónás hozza meg számunkra azt a békét, amiről az angyalok énekeltek a betlehemi barlang közelében. A szentáldozásban pedig egészen közel vagyunk a megszületett Messiáshoz, mert Ő eljött hozzánk. A jászol előtt letérdelünk és imádjuk Őt a pásztorokkal.

¹ John Henry Newman (1801-1890) bíboros a 19. század egyik nagy konvertitája, az anglikán Egyházban szentelték pappá, az idézetek műveiben találhatóak. Az egyházatyák tanulmányozása során jutott arra a meggyőződésre, hogy a római katolikus Egyház „Krisztus egyetlen Egyháza”. 1845. október 9.-én kérte felvételét a katolikus Egyházba. Hitünk titka, a megtestesülés fontos helyet foglal el teológiájában. Szűz Mária iránti nagy tiszteletét már anglikán lelkészként is nyíltan megvallotta. Műveiből olvashatnak a „Krisztus Űgye” (Familia Spirituales Opus) pápai jogú közösség Newman könyvtárában, amely rendelkezésre áll az érdeklődők számára. Cím: 1125 Budapest, Városléti út 1/A. (Beatrix nővér, tel. 275-58-27)

Newman bíborossal együtt kérjük a boldogságos Szűz Máriát, Istennek szent anyját, különösen az éjféli misén: „Ezen a szentmisén Jézus eljön hozzánk. Ő szent Szűz, maradj mellettem, ahogy a gyermek Jézus mellett álltál. Légy velem Szűzanya, hogy elnyerhessek valamit a te tisztaságodból, ártatlanságodból és hitedből, hogy Jézus legyen szeretetem és hódolatom egyetlen tárgya, ahogy neked is Ő volt.” A megszületett Kisded öröme és békéje kísértje karácsony szent napjait és a plébánia híveinek életét!

Héray András atya
„Krisztus Űgye” lelki család tagja

Advent

Advent jelentése: eljövétel, utalva az Úr eljövételének várására. Ez megnyilvánul az élet egészét átfogó szemlélet szerint abban, hogy Jézus emberré testesül és születik; lelkünkbe befogadjuk-e; halálunkban hozzá érkezőnk-e; az utolsó ítéletben hogyan ítéltetünk meg.

Krisztus király ünnepe koronázza meg az egyházi év0et. Ez a hét már kaput nyit az újnak, az adventi időnek. Az adventi koszorú a négy gyertyával, az adventi idő négy vasárnapjával már az új egyházi évhez tartozik, mégis a várakozás jellegével. Mély teológiai tartalmat hordoz, hogy Jézus születésének ünnepe – december 25. - az Ádám és Éva napját követő nap. Szenteste így mintegy előhúsvét, az emberiség egész történelmét szimbolikusan átfogó esemény.

Legfontosabb jeles napjairól néphagyományunk is megemlékezik: Katalin napjától elmaradtak a fonóbeli mulatságok; András napja és december 24-e szerelmi varázslások napja is volt; Luca napjához a Luca-szék és a lucabúza vetése kötődik. Lúcia neve fényt jelent és a gergelyi naptárreform előtt ez volt az év legrövidebb napja.

Az év 12 hónapját jelképező 12 napi búzacsíráztatás Karácsonyig, és a „ha Katalin kopog, Karácsony locsog” időjárás-regula profán módon szintén aláhúzza Karácsony eszkatológikus, egyetemes jelentőségét. Katalin az egyházi év határán áll, Karácsony pedig a nappali fény hosszabbodását köszönti ugyanis. Kozmikus jelentőségű tehát a naptári szimbolika és a néphagyomány szerint is, hogy az Isten Fia nem angyalszázvezek haduraként jött a világba, hanem magzatként fogantatott és istállóban, be nem fogadottként született közénk. Anyja pedig egész életével IGEN-t mondott Isten tervére, szeplőtelenül fogantatott, s ez az ünnep üzeni: az emberi életet a megváltói mű kezdeteként Jézus újból megszenteli a fogantatásától kezdve, és Lelkének templomává teszi. Így várjuk Karácsonyt!

Barna Tibor, etnográfus